

около себе си, сърдце-то му ся обладало отъ скърбъ. “Това не е ли”, казалъ той, “цѣла картина, прѣдставляюща діаволь-тъ като насѣсква псета-та си, и ты праща да ловятъ бѣдни души?” Едно малко заяче было хванѣто въ единъ примкѣ. Като му домиѣло за него, Лутеръ го увиль въ дрехѣ-тѣ си, и го пуснѣлъ въ единъ хврасть; но едва оставиль заяче-то въ хврасть-тъ и си трѣгнѣлъ, псета-та го подушили, спуснѣли ся вързъ него, и го удавили. На писѣкъ-тъ на заяче-то, той ся затеклъ на мѣсто-то, и, като видѣлъ какво ся случило, въскликнѣлъ горестно: “О, Папо! и ты, Сатано! така вый погубвате души-тъ, които сѣ были избавены отъ смъртъ!”

—

НАПРѢДЪКЪ НА РЕФОРМАЦІЯ-ТЪ.

—

Когато Виттембергскый-тъ богословъ, мъртъвъ за свѣтъ-тъ, ся стараялъ да посѣвзе силы-тъ си чрѣзъ ловъ и расходкы около Вартбургскѣ-тѣ кулѣ, велико-то му дѣло напрѣдвало като съ собственны-тъ си силы. Реформація-та, наистинѣ, захванѣла да ся чувствува. Тя не была вече ограничена въ ученіе: тя начинѣла сега да вліяе